

Jan Klindera: Digitalizace – přechod z analogového vysílání na digitální

Práce je věnována problematice digitálního vysílání, rozdílům mezi analogovými a digitálními formáty informace a zejména důsledkům, které budou doprovázet přechod od analogového vysílání na digitální, přičemž problematika je vztažena primárně na české mediální prostředí a zahrnuje i otázku informovanosti české veřejnosti o efektech a důsledcích digitalizace.

Je třeba vzít v úvahu, že J. Klindera se rozhodl zpracovat aktuální téma, k němuž zatím není k dispozici dostatečné množství odborných textů a materiálů, přesto však lze spatřovat jako poněkud problematické, že převážná část uváděných tezí a názorů je založena na článcích z novin a časopisů – ty jsou pro bakalářskou práci jistě relevantním zdrojem, ale měly by být více doplněny o koncepce etablovaných teoretiků médií (např. Virilio, Castells, McQuail, Poster), které by poskytly pojmový rámec a teoretický základ pro zkoumání tématu.

Upřednostnění výše uvedeného typu zdrojů se pravděpodobně odrazilo mimo jiné i v názvech kapitol, které by se spíše než pro vědeckou práci skutečně hodily spíše jako titulky k novinovým článkům (viz. *Digitální je, když...- str. 7; ...nástup nových stanic se nedá zastavit!* – str. 25; atd.).

Práce J. Klindery má převážně deskriptivní charakter a poněkud v ní chybí určité jednotící hledisko či nosná hypotéza, která by nastavila typ diskursu pro zpracování zvolené problematiky – možná by bylo vhodné zaměřit se při výkladu digitalizace a jejích důsledků například na sociologické aspekty (teorie sociální změny v souvislosti s rozvojem technologií pro přenos informací; teze o sociální konstrukci reality, apod.), na psychologické hledisko (zkoumání vlivu nových mediálních formátů na vnímání a myšlení) nebo třeba na politické důsledky.

J. Klindera se sice ve své práci o digitalizaci vyjadřuje v podstatě s ohledem na všechny tyto disciplíny, takže text pokrývá poměrně široké spektrum témat, zároveň mu to však neumožňuje rozpracovat je podrobněji, kriticky zkoumat či srovnávat odlišná pojetí a názory. O většině témat se jen stručně zmiňuje, i když se jedná o otázky, které již byly alespoň částečně popsány v teoretických koncepcích některých autorů a rozhodně by si zasloužily poněkud hlubší analýzu.

Týká se to například problematiky konvergence médií, která jak sám autor uvádí *změní naši realitu* (str.37) a zásadním způsobem ovlivní lidskou percepci a vnímání, nebo

téma uchovávání digitálních záznamů v elektronickém prostoru a s tím souvisejících proměn sféry soukromého a veřejného (str. 35).

Nicméně i přes výše uvedené námitky je zřejmé, že J. Klindera se v dané problematice dobře orientuje a jeho práce bezpochyby splňuje požadavky kladené na bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení 38 bodů.

V Praze dne 15.10.2007

Irena Aimová